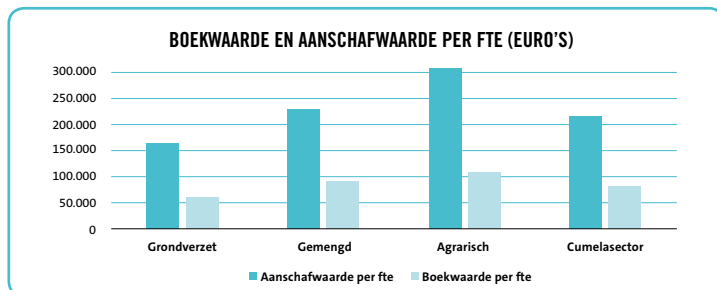

DURE MACHINES OP AGRARISCHE BEDRIJVEN

De agrarische loonbedrijven investeren per fte bijna twee keer zoveel in machines dan de grondverzetbedrijven. Bij die laatste is de aanschafwaarde € 164.490,- per fte, terwijl dit bij agrarische loonbedrijven met € 308.381,- bijna het dubbele is.

Vergelijkbaar is het beeld bij de boekwaarde van de machines. De boekwaarde per fte bedraagt bij de grondverzetbedrijven € 60.005,-, terwijl deze bij de agrarische loonbedrijven bijna twee maal zo hoog ligt en uitkomt op € 109.701,-. Het verschil is gemakkelijk te verklaren, stelt bedrijfseconomisch adviseur Dieuwier Heins van Cumela. “Bij de agrarische loonbedrijven is een duidelijk omvangrijker machinepark aanwezig. Daarom zijn de machinekosten in de resultatenrekening op dit type bedrijven veel hoger, terwijl de arbeidskosten in verhouding tot de omzet juist lager zijn dan bij een gemengd of grondverzetbedrijf.”

Gemiddeld blijkt de verhouding boekwaarde tegenover aanschafwaarde op 38 procent te liggen. Het betekent dat wanneer de oorspronkelijke aanschafwaarde van een machine € 100.000,- bedroeg deze nu nog voor € 38.000,- op de balans staat. Bij een restwaarde van vijftien procent en een afschrijvingsperiode van zes jaar betekent dit dat de gemiddelde levensduur zo'n 4,4 jaar is. In situaties van een erg nieuw machinepark ligt de verhouding boekwaarde tegenover aanschafwaarde soms ruim boven de vijftig procent.

'BEDRIJVEN MET EEN TE OMVANGRIJK EN ONVOLDENDE BENUT MACHINEPARK HEBBEN MEESTAL EEN DUIDELIJK HOGERE BOEKWAARDE EN AANSCHAFWAARDE'

Volgens Heins kunnen cumelabedrijven door deelname aan Cumela Kompas aan de hand van deze kengetallen beoordelen hoe de omvang en de benutting van het machinepark zijn. “Bedrijven met een te omvangrijk en onvoldoende benut machinepark hebben meestal een duidelijk hogere boekwaarde en aanschafwaarde.”

Wil je weten hoe jouw kengetallen zijn, doe dan mee aan de kengetallenvergelijking Cumela Kompas. Neem hiervoor contact op met je bedrijvenadviseur, bel met de Ondernemerslijn op (033) 247 49 99 of stuur een e-mail naar kengetallen@cumela.nl

GRAVEN IN FASES

Ik kwam een interessante uitspraak tegen van het Gerechtshof Amsterdam waarbij het werken in fases ter sprake kwam. Wat speelde er in die zaak? Een aannemer had voorafgaand aan grondwerkzaamheden een Klic-melding gedaan en aan de hand daarvan om de drie meter zeven proefsleuven gegraven en de kabels gelokaliseerd. In de proefsleuven werd exact aangetroffen wat er op basis van de tekening mocht worden verwacht. Vervolgens is de aannemer begonnen met het heien van funderingspalen. Dit vond plaats op meer dan één meter afstand van de ingetekende loop van de kabels. Desondanks werd er toch een kabel geraakt, die meer dan één meter afboog tussen de proefsleuven.

De aannemer werd voor de schade aansprakelijk gesteld, maar is het hier niet mee eens, omdat er werd gegraven in fases. In de eerste fase werden onder meer heipalen gezet en pas in de tweede fase zou het bedrijf graafwerkzaamheden verrichten. Tussen het werkgebied van de eerste fase en de tweede fase was een fysieke afstand van twee meter en daarom was de aannemer van mening dat zijn onderzoeksplicht niet zo ver reikte dat al in de eerste fase alle kabels op het gehele werk dienden te worden gelokaliseerd.

Het Hof was het niet met de aannemer eens en verwees daarbij naar de WION (nu WIBON) en de Richtlijn zorgvuldig graafproces. Voor de bepaling van het gebied waarin moet worden gelokaliseerd ('zoekgebied') wordt daarin uitgegaan van het 'graafprofiel'. Dit is het gebied waarin daadwerkelijk grond wordt geroerd. Netten die volgens de tekening daarbinnen of daar in een zone van 1,50 meter omheen liggen, moeten hoe dan ook worden gelokaliseerd. Daarbij hoort een behoorlijk en gedegen onderzoek naar de feitelijke ligging van de kabel en dus mag de aannemer zich niet baseren op de 'papierwerkelijkheid'. Het opsporen van kabels en leidingen is een resultaat- en geen inspanningsverplichting en daarbij is er geen ruimte voor aannames.

De uitleg van de rechter sluit aan bij de definitie van een (bouw)proces in de CROW 500 en tevens bij de doelstelling om graafschades te voorkomen. Dat laatste zou de reden moeten zijn om niet te faseren.

Geralde van de Bunt,
adviseur juridische & GWW-zaken